

מסורת הש"ס

(א) ומספיקה פ"ג ה"א,
(ב) ופי' ערך ע"כ אפי' ה'
(ג) קנה נזקתא חזרת
ויפיקה יפה, (ד) וסנהדרין
מ' ע"ש לעיל ד' ד'
בית פסיק, (ה) וסנהדרין
הדיוט ופי' לפיכך ספיקו
בין לטעון, (ו) למה נבא,

גיליון הש"ס

נבא חזקיהו כוכבים
והדיוט, ע"ן לעיל ד' ד'
פי' חספוס ד"ה ש"מ
דף י' פ"ב חספוס ד"ה
ה':

הנהגות הב"ה

(א) ב"ה חספוס ד"ה ש"מ
שפתיים: (ב) רש"י ד"ה
ועני דקסברי: (ג) ה"ס
ד"ה גירדנא ופי' לנחלא
לומר כ"ל תיבת קללה
תחת: (ד) ד"ה וכוונת
וסי' דלחמני ביה השב
נזק: (ה) ד"ה לא וסי'
פ"ק, ר"ב כ"ד כ' וסי'
מ"ש הספיקות לס'
ד"ה י' ה"ה:

לעני רש"י

אישקומ"ה, דף.

מוסף רש"י

ורועי בהמה דקה.
ישראל, שפתיים ג' חספוס
שפתיים חספוס ג' חספוס
חזקיהו (סנהדרין) ו' ו' ו'
ג' חספוס ה' ח' חספוס
ספיקו (דף י' ג') לא
מלך, חספוס ח' חספוס
לחלום חספוס ח' חספוס
סנהדרין ו' ו' חספוס
לחלום חספוס חספוס חספוס
(דף י' ג'):

רבינו חננאל

לבי תורתא פנעו ביה גבוי
אמר ליה לרבינא קא אולת
החיים לון את הדרין
ואמר לון לפומבדיתא
אמר הם בדעתם בפקוק
מלוי נקם מה שפסדו כי
מטא לבי תורתא פריש
ועאל לבריתא אמרו ליה
תלמידי יהודה רבא את
אמר לון ידעיתו ליה
ורבא קריתו ליה ליתון
הך אינשי בשמתיא עבדו
גזובתא ולא אצלחו אתו
כולהו תבעו ושרא להו
חד מינייהו לא אתא
אכלתא אריא, אמר רב
ספא היינו דאמרי אינשי
גירדנא דליט מולת
שחא בעירא ליה פן
שני: תא חזי לטטיא
דאי: אמר להלמידי ר'
עקיבא אשרי ר' עקיבא
ותלמידיו ולטטיא דבבל
אמר תלמידי יהודה
רבא את: פ"ב: בת
ישראל לא תילד את
העובדת כוכבים, אסיקא
בת ישראל לא תילד
מה של עובדת כוכבים
מפני שמגדלת בן לעובדת
כוכבים עובדת כוכבים
מילדת בת ישראל בזמן

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

כו.

עין משפט
נר מצוה

ז' א"י פ"ט מהלכות
עבודת כוכבים הלכה
טו סנהדרין מה וסנהדרין
וסי' י"ד חספוס קד ספיק
ג':
י' ב' מ"י ש' ט"ש ש' ש'
ספיק ח':
י' ב' מ"י ש' ט"ש ש' ש'
ספיק ח':
ב' ד' ה' ו' מ"י ש' ט"ש ש' ש'
ספיק ח':
ב' א' ז' ח' ט' מ"י ש' ש'
ספיק ח':
ב' ב' י' ב' מ"י פ"י חספוס
עבודת כוכבים ה"ה ח'
ופי' מהלכות ור"ה הלכה
י' סנהדרין קד ט"ש ש' ש'
י' סנהדרין קד ט"ש ש' ש'
וסי' י"ד חספוס חספוס חספוס
ספיק ח':

רבינו חננאל (המשך)

שאריות עבודתו על
בנה אבל לא בנה
לבינה ואפי' דאברה
היה חייב עובדת
כוכבים נפישא ביטא
דהיה איתתא דקא
משפילא מינייהו כי אוסי
בהרא פ"י כיון שני
אחיה חבורות ואמר
לה פילדת של יהודים
השיבה להם המילדת
יבוא עליה רעות רבות
אם אינה הורגת מות
כמו חיות בעל הגור
לכומר איני מילדת אותם
אלא מחבונת להורגן
לא חיישין לה שלא
אברה אלו הדינים
באמת אלא הדינים
הנחת שנינו אותה: בת
ישראל לא תניק בנה
של עובדת כוכבים.
אסיקא בת ישראל לא
תניק בנה של עובדת
כוכבים מפני שמגדלת בן
לעובדת כוכבים ועובדת
כוכבים מניקת בת ישראל
בזמן שאחרות עומדות
על בנה כדכתיב והיו
מלכים אומנין וסורתייה
לדוריהם דלמרינן פפקו שמונה
שלשים (סנהדרין דף ק') הוסיף ידו למע
בהמה ולדלל עובר שנמשיה חייב
משום עוקר דבר מגידולו דהוא תולדה
דגזוז י"ל דהכא ניוסנת על המשכר
שכר נעקר נלאת א"י כיון דכלו לו
חדשי פסקו גידוליו:

והרועים

בשה דאי נשל חסר
הא אמרינן בפ"ק ד"מ (דף ה') אין
אדם חוטא ולא לו ופי' מפי האי
לחמור רבנן ברעיש שאינם פסולים
אלא מדרבנן וגם הם כשרים לעדות
אשה כדאיתא בפ"ק ד"ה (דף כג.)
ואילו בגזילת שם פסולין הם המותר
לכל עדות שנחזרה לא לחמור כולי האי
וכן מומר אוכל נבילות לתאבון דלכ"ע
אמר' הכא דלחמרי (ו') בין השנה
גופו והשנה ממנו לחייב להעלות
ואסור להוריד ואור' דהיא הנותנת
משום דלא פסולי אלא דרבנן עשו
חכמים חזוק כדי שיתנו לז' לשון וז"ל
היו (ו') מנין ועושין שלא מה"מ: **לא**
מעלין, ואפי' לר"מ דלמך (ו') בפ"ק
(דף כג.) לעובד כוכבים נזמינה:
ולא

גירדנא דלא מיין. פ"ה עניו כי סתם גירדן עו פנים הוא
ונעוון גרים גירדנא דלטיה (א) קללה כלומר דליט
מולתה שחא נלחא משניה כלומר כתר עניין אול עניותא:
עובדת כוכבים פניקה בנה ש' ישראל בזמן שאחרות עומדות
על גבה אבא לא בינו לבניה. פירוש

ואפילו נדרות הישראלית דפלוגתא
דהנקה דומיא דמילדת ומילדת סתמא
נדרות ישראל היא ואפי' אינו שרי
אלא באחרות עומדות על גבה ומיכו
דישראל יולא ונכנס שרי דעומד על
גביו קרינא ביה דלמכת פקד רבי
ישמעאל (למקן דף סה.) ואם כן לר'ך
ליזכר שלא להניח ישראלית ההולכת
חוץ לעיר אלא בנה יחיד בבת ביד
מינקה עובדת כוכבים חס און
ישראלית עבד יולא ונכנסות תמיד
שם ואפי' מומן שכינה ואילן אסור
להניחו יחיד ועל מינוק ומינוקת
משמיהן בניה העובד כוכבים יחידים
לרפאות הורה ר"י ואסור נכמה
עניינים שם חסדים על שפיות
דמים ואפילו הם גדולים קלמ ימשיכו
למינות ירושלמי עובדת כוכבים מניקה
בנה של ישראל דכתיב (ישעיה מט)
והיו מלכים אומנין וסורתייה
מניקומין תני יונק המינוק והולך מן
העובדת כוכבים ומבמהה טמאה
ומניאין לו חלז מ"מ ואין חוששין לא
משום עקן ולא משום טמאה:
ורבינו יהודה מילדת עובדת
כוכבים ובי. והמקשה לא עלה
דעמו להעמיד המשנה כנס משום
דמלי טעמא מפני שמילדת בן לעובדת
כוכבים וכן יוסף אסיק דלפילו הכי
שכר שרי משום אינה: **סבר** רב
יוסף לטימר אורז' בשבת בשכר שרי.
מימה לרב יוסף דפ"ד דשרי ולאני
נמי דמשי דליכא אינה משמע הא
אינה אינה שרי הכי שרינן משום
אינה מילתא דלית ציה אסורא
לדוריהם דלמרינן פפקו שמונה
שלשים (סנהדרין דף ק') הוסיף ידו למע
בהמה ולדלל עובר שנמשיה חייב
משום עוקר דבר מגידולו דהוא תולדה
דגזוז י"ל דהכא ניוסנת על המשכר
שכר נעקר נלאת א"י כיון דכלו לו
חדשי פסקו גידוליו:

בשה דאי נשל חסר
הא אמרינן בפ"ק ד"מ (דף ה') אין
אדם חוטא ולא לו ופי' מפי האי
לחמור רבנן ברעיש שאינם פסולים
אלא מדרבנן וגם הם כשרים לעדות
אשה כדאיתא בפ"ק ד"ה (דף כג.)
ואילו בגזילת שם פסולין הם המותר
לכל עדות שנחזרה לא לחמור כולי האי
וכן מומר אוכל נבילות לתאבון דלכ"ע
אמר' הכא דלחמרי (ו') בין השנה
גופו והשנה ממנו לחייב להעלות
ואסור להוריד ואור' דהיא הנותנת
משום דלא פסולי אלא דרבנן עשו
חכמים חזוק כדי שיתנו לז' לשון וז"ל
היו (ו') מנין ועושין שלא מה"מ: **לא**
מעלין, ואפי' לר"מ דלמך (ו') בפ"ק
(דף כג.) לעובד כוכבים נזמינה:
ולא

לבי תורתא פנעו ביה גבוי אמרו ליה לאן
קאולת אמר להן לפומבדיתא כי מטא לבי
תורתא פריש אמרו ליה תלמידא דיהודה
רמאה את אמר להו ידיעיתו ליה יהא רעוא
דליהו הנהו אינשי בשמתיא אולו עבדו
גניבתא עשרין ותרתין שנין ולא אצלחו כיון
דחזו אתו כוליהו תבעו (ב) שמתייהו והוה בהו
חד גירדנא דלא אתא לשוריה שמתיא אכל'
אריא היינו דאמרי אינשי גירדנא דלא מיין
שחא בציר משני תא חזי מה בין גבוי בבל
ולסמין דארץ ישראל: **מתני'** א"ב ישראל
לא תילד את העובדת כוכבים מפני שמילדת
בן לעובדת כוכבים אבל עובדת כוכבים
מילדת בת ישראל יבת ישראל לא תניק
בנה של עובדת כוכבים אבל עובדת כוכבים
מניקה בנה של ישראל ברשותה: **גמ'** ת"ר
יבת ישראל לא תילד את העובדת כוכבים
מפני שמילדת בן לעובדת כוכבים ועובדת
כוכבים לא תילד את בת ישראל מפני
שחשדוין על שפיות דמים דברי רבי מאיר
וחכמים אומרים יעובדת כוכבים מילדת את
בת ישראל בזמן שאחרות עומדות על גבה
אבל לא בינה לבניה ור"מ אומר אפי' אחרות
עומדות על גבה נמי לא דימינן דמנחא ליה
ידא אפוחא וקטלא ליה ולא מתחוי כי ההיא
איתתא דאמרה לחברתה מולדא יהודייתא
בת מולדא יהודייתא אמרה לה ינפישין
בישתא דהיהא איתתא דקא משפילא
מינייהו דמא כי אופיא דנהרא ורבנן א"ל לא
היא במילתא בעלמא הוא דאוקימתה: בת
ישראל לא תניק: ת"ר בת ישראל לא תניק בנה
של עובדת כוכבים מפני שמגדלת בן לעובדת
כוכבים ועובדת כוכבים לא תניק את בנה של
בת ישראל מפני שחשודה על שפיות דמים
דברי ר"מ וחכ"א יעובדת כוכבים מניקה
את בנה של בת ישראל בזמן שאחרות עומדות על גבה נמי לא דימינן דמנחא ליה
ידא אפוחא וקטלא ליה וצריכא דאי אשמעינן מילדת בהיהא
קאמרי רבנן דשרי דלא אפשר משום דאחרות ראות אותה אבל מניקה
דאפשר דשייפא ליה סם לרד מאברא וקטלא ליה אימא מודי ליה לרבי
מאיר ואי אשמעינן מניקה בהיהא קאמר רבי מאיר דאסור משום
דשייפא ליה סם לרד מאברא וקטלא ליה אבל מילדת דלא אפשר
היבא דאחרות עומדות על גבה אימא מודי להו לרבנן צריכא ורבינו
יהודה מילדת עובדת כוכבים בשכר אבל לא בחנם אמר רב יוסף יבשכר
שרי משום אינה סבר רב יוסף לטימר אולודי עובדת כוכבים בשבתא
בשכר שרי משום אינה א"ל אביי יבילה למימר לה דידן דמינמרי שבתא
מחללינן עלייהו דידכו דלא מינמרי שבתא לא מחללינן סבר רב יוסף למימר
אנוקי בשכר שרי משום אינה אמר ליה אביי יבילה למימר אי פנויה היא
בעינא לאינוסבי אי אשת איש היא לא קא מוזהמנא באפי גברא סבר
רב יוסף למימר הא דתניא העובדי כוכבים ורועי בהמה דקה לא
מעלין ולא מורידין אסוקי בשכר שרי משום אינה אמר ליה אביי
יבכול לומר לו קאי ברי אאיגרא אי נמי נקטא לי זימנא לבי דואר
יבני רבי אבהו קמיה דר' יוחנן * יהעובדי כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין
ולא

